

NÉPÜJSÉG

AZ MDP HEVESMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. ÉVFOLYAM, 41. SZAM.

Ára 50 fillér

1953. MAJUS 21.

Töretlen lendülettel tovább a II. negyedév sikeréért

Sohasem kértünk, de minél jobban büszkeséggel szoltunk eredményeinkről. Népi felismerésünk nyolc éves történelmében talán soha sem lehetett ennyire jogosan büszké, mint most, amikor az ország világ elé tárjuk a választásra jogosultak 98,2 százaléka helyeselté amit eddig a párt vezetésével tettünk az országban, több mint hatmillió ember emelte meg a Magyar Függetlenségi Népront programját. A magyar dolgozó nép, élén dicső munkásosztályunkkal, fényes tanúbizonyságát adta, hogy a párt, népi első képviselője: Rákosi elvtárs által mutatott út az egyetlen helyes és járható út, amely a szovjet nép nyomdokain a szocializmushoz vezet.

Népi erejének és egységének hatalmas győzelme azonban, nemcsak az urnák előtt dől el, eldől már akkor, mikor a mi meggyünkben is munkásosztályunk nem fukarkodva tudásával, erejével, magasra emelte és diadalmasan lobogtatta a munka győzelme zászlaját. Vajon nem a népront programja mellett kiáltást bizonyítja a rózsai IX-es akna 110, a gyöngyösorszi ércbánya 104,6, a Mátravidéki Erőmű 107,3 százalékos teljesítése, az a tény, hogy a választási békeverseny hajrájában jóformán minden üzemünk túlteljesítette napi tervelőírányzatát? Nem lehet kétséges senki előtt, hogy a termelés ragyogó eredményei, a több szén és cement, a több ipari nyersanyag húzta alá, emelte igazi jelentőségére az országgyűlési választásokat.

A választási békeverseny sikere nem véletlen. A milliókat lelkesítő program szoros egységbe kövacsolta a műszaki vezetők, s a fizikai dolgozókat. A versenyszervezés és nyilvánosság százféle módszere, a népszerű és szakszervezeti bizalmiak odaadó munkája meghozta a maga győzelmét. A verseny egyik legerősebb motorjának a párt és a tömegek közötti kapcsolat elmélyülése bizonyult. Eljáró üzemünk eredményeinek „titka” elsősorban itt keresendő. A kommunista példamutatása, a pártbeli népszerű szava új meg új ösztönzést adott a tömegeknek, új lendülettel vezette őket a termelés sokszor nehéz akadályain keresztül nyílegyenesen a szavazó helyiségekig.

Megyünk munkásosztálya szavazott. Jövöhagyta a népront programját. Most az a feladata, hogy hozzájáruljon annak a programnak a végrehajtásához, melyet magára nézve is kötelezőnek ismert el. Nagyon ezek a feladatok? Kétségtelen: ilyen és ennyi tennivaló még nem állt a mi munkásosztályunk előtt. De megoldható, ha a vá-

lasztási békeverseny után nem következik be megtorpanás, ha tovább javul a műszaki munkája, ha általában mélyen szívükbe vésik dolgozóink Rákosi elvtárs szavait: „Ne tőrjünk a termelésben a jegyzetlenség, a lógást, a selejtegetést, az anyagpazarlást. Legyünk éberek a népi demokrácia minden területén és lépünk fel kiméletlenül mindazokkal szemben, akik boldogabb jövőnk építését szabotálják!”

Ezek a szavak fegyvert adnak kezünkbe, melynek segítségével győztesen vívhatjuk meg a második negyedévi terv teljesítéséért folyó harcunkat. Meg kell azonban állapítani, hogy néhány üzemünkben úgy vélekednek, „megolajoztuk a herekelt, gurul az már magától is”. — egyszóval semmit sem kell tenni, a választási békeversenyben felszított tüz továbbra is lángolni fog. Mennyire helytelen nézet ez? — bizonyítja Egercsehi, Petőfibánya példája, ahol már a választást követő napokban messze elmaradtak a terv teljesítésétől. Mindkét bányauzemben szervezeten, rossz a műszaki munkája, meglazult a munkafegyelm, s ami a leg súlyosabb, meggyengült a népszerű munka is. Nincs, aki megmagyarázza a műszaki vezetőknek, hogy elsősorban az ő munkájukon múlik, milyen ütemben valósítjuk meg a népront programját, nincs, aki megmagyarázza a fegyelmetleneknek, hogy a szavazás magabavéve meg nem elegendő a szebb, boldogabb élet megteremtéséhez — mert ehhez elsősorban jegyzetelt, öntudatos és eredményes munka szükséges.

Itt az ideje, lássunk hozzá a népront egyszerű célkitűzéseinek megvalósításához, s mint első lépésként, a második negyedévi terv végrehajtásához. Milyen lesz a munka, hogyan fokozódik a lendület? — elsősorban a pártszervezetek a felelősök ezért. A választás megmutatta, hogy ipari munkásságunk mennyire szereti népét és hazáját; minden erejével küzdött a fejtámlások teljesítéséért. Pártszervezeteink nagy és megismerő feladata, hogy ezt a munkát és erőfeszítést most ismét lajbasassék. Elsősorban a kommunista legyenek azok, akik kötelezőnek ismerik el maguk számára a terv teljesítését, de neveljék erre dolgozó társainkat, a pártkivültek hatalmas tömegeit is. A pártszervezetek fokozzák ellenőrző munkájukat, segítik, támogassák a műszakiakat, de ha szükséges éjjenek a felelősségvétel eszközeivel is. A második negyedévi terv teljesítése nem más, mint éppen most, napjainkban dől el, — ne felejtse ezt el egyetlen üzemünk sem.

AZ ORSZÁGGYŰLÉSI VÁLASZTÁS EREDMÉNYEI:

Az Országos Választási Bizottság közleménye: A budapesti és megyei választókerületi választási bizottságok a szavazatok összeszámolását befejezték. A választásra jogosultak száma 6,501.869. Az 1953. május 17-i országgyűlési választáson már résztvettek a 18—20 éves fiatalok is.

A 6,501.869 választásra jogosultból:
leszavazott: 6,370.519 (az összes választásra jogosultak 98 százaléka)
a Magyar Függetlenségi Néprontra szavazott: 6,256.653 (az összes szavazók 98,2 százaléka)
ellene szavazott: 61.257
érvénytelen szavazat: 52.609

Az egyes választókerületek végeredménye:

Választókerület:	Választásra jogosultak:	Szavazott:	Néprontra:	Ellene:	Érvénytelen:
Budapest	1,309.791	1,283.608	1,266.474	8.589	8.545
Baranya megye	257.043	253.876	251.167	2.039	670
Bács-Kiskun megye	409.680	384.005	377.263	4.220	2.522
Békés megye	307.513	299.192	289.934	2.835	6.423
Borsod-Abaúj-Zemplén megye	434.281	428.226	423.309	2.563	2.354
Csongrád megye	295.836	288.569	280.909	4.031	3.629
Fejér megye	219.752	215.219	210.599	3.699	921
Győr-Sopron megye	255.602	252.286	248.113	2.636	1.537
Hajdú-Bihar megye	328.389	321.296	314.873	3.497	2.926
Heves megye	229.324	226.764	224.005	1.620	1.139
Komárom-Esztergom megye	159.744	157.445	153.105	2.690	1.650
Nógrád megye	149.734	145.047	140.989	3.375	683
Pest megye	458.220	453.822	445.826	4.070	3.926
Somogy megye	261.577	257.624	254.469	1.965	1.190
Szabolcs-Szatmár megye	338.132	334.420	327.657	2.511	4.252
Szolnok megye	296.613	289.721	282.055	2.226	5.440
Tolna megye	178.628	174.750	168.757	4.017	1.976
Vas megye	188.245	186.030	184.790	603	637
Veszprém megye	246.740	243.802	239.037	3.129	1.636
Zala megye	177.025	174.817	173.322	942	553

Az ország 20 választókerületében összesen megválasztottak 298 képviselőt és 155 pótképviselőt.

A béke, munka, jólét, felemelkedés programjára szavazott Heves megye dolgozó népe

A győzelem ünnepe volt május 17 — a szavazás napja. Ezen a napon nyilvánította ki ország, világ előtt megyénk dolgozó népe is, hogy szavazatával is szentesíti mindazt, ami ebben az országban történt és mindazt, ami előttünk van: új öt éves tervünk, a szocializmus felépítése, a boldog emberi élet megteremtése. Az első választók és a nyolcvan évesek, férfiak és nők, munkás és paraszt: mindenki ott állt az urna mellett, s egy pillanatra végig jutott szeme előtt a nyolc esztendő történelmére, — mert nem történelmet, hanem történelmet, népi egyszerű hősiesség multjának diadalmas esztendeit vésük a történelem lapjaira.

Ez a nyolc esztendő tette büszkévé, megelégedetté, jövőbe bízóvá a megye soktízezer dolgozóját, Petőfibánya, a Gyöngyösi Váltó- és Kiterőgyár, az állami gazdaságok és termelőszövetkeze-

tek munkásait, dolgozó parasztjait, a Pedagógiai Főiskola, a Vegyipari Technikum tanárait, ifjú szavazót — mindenkit ebben a megyében. Mikor szavaztak, megváltozott életüket hálálták meg, a ragyogó jövő alapjait, építőköveket ejtették az urnába.

Egyszerűen — a szó valódi értelmében, egyemberként szavazott népiünk. Délután 9 órakor már 13, 11 órakor pedig már 64 község jelezte be a szavazást. Juhász Mihályné, gyöngyösi dolgozó asszony virágcsokra, Baranyik Istváné 65 éves apci paraszti-asszony verse, s a számtalan jel, megnyilatkozás, őszinte szó, amely a szavazás nagy pillanatát kísérte, minden szónál ékezebben bizonyította, mennyire mélyszélesen bízik mindenki ebben a megyében, ebben az országban nagy pártunkban, mennyire kész mindenki harcolni, ha a békéről, eddigi eredményeink megvédéséről van szó.

Szavaznak a széncsaták hősei

Petőfibánya. Zászló és virágdiszbe öltözött az egész telep. A vörös- és nemzetiszínű zászlók, a virágfüzérért díszített lakásokban lelkesen készülődnek a széncsaták hősei, hogy elsőként közzé adják szavazatukat a néprontra. A hatalmas új munkaslakásokon a népront jelszavai a ragyogó jövőt tükrözik, a versenytáblákon azoknak a neve ékeskedik, akik hivatalos munkájukkal küzdenek a szebb holnapért, akik 200—250 százalékos teljesítményükkel tették meg szebbé, még ünnepélyesebbé ezt a napot.

Nincs még hét óra, telkes ének és zeneszó árad szét az egész telep. A háztömbök felől zászlóval, ének- és zeneszóval vonulnak a dolgozók a szavazóurnák elé. Az asszonyok hozzák gyermekeiket, hogy lássák: szüleid ra-

gyogó jövőre szavaznak. Botra, vagy párujra támaszkodva jönnek az idős, öreg bányászok, akiket a mult rendszer bányabárai tettek nyomorékká, akiknek szocializmust építő hazánk biztosított nyugodt, békés öregkört. Ezért szavaznak a néprontra.

Hullámszik a színes, tarka tömeg, egymás után hullnak az urnába a szavazólapok, melyek azt hirdetik, hogy Petőfibánya öregei, fiatalja egyemberként sorakozik azok mögé, akik a békéért, a jólétért, a felemelkedésért küzdenek. Nincs még hét óra, mikor a telep minden egyes dolgozója azt mondhatja: elég tettem kötelességemnek, magam és családom szebb életéért a boldog holnapra szavaztam.

Tenken...

Tenken kilenc óra után alig 15 volt azoknak a száma, akik még nem járultak az urnák elé, nem teljesítették kötelességüket. A választók nagyrésze a szavazás után sem ment haza, szórakoztatta őket az úttörők lelkes műsora: a fiatalok lendületes táncra, énekre. Nagy nap volt az valamennyi választó számára, hisz ezen a napon odaszavaztak, annak mondták köszönetet szavazatukkal, akiknek a 120 új házat köszönhetik, akikől az új jólét, a felemelkedést segítik elő.

Bocsi Kálmán szavazott

Háromnegyed év alatt a helye, mi becsak elmegyek. Ugy szüad — nagy idő, leszólása van az országban az öreg is mértékegység, hát — Nem úgy van embernek is van száma, szavazata. Hát ben, Ennyi időt állt ben az országban akkor beleszólok az meg Bocsi Kálmán magának is van szavazata, Besenyőtelken, va, magára is számít dolgozó, azaz, hogy még en a népront — így a ...és Bocsi Kálmán 76 éves besenyőtelki dolgozó paraszt rövid botjára fel és hiuta, jöjjön el — Szavaztam én támaszkodva elindult szavazni, fiatal koromban, a szavazóhelyiségbe, — Szavazni? — borért, fröccsért, mi s vidám arccal, mocsdálkozott el Bocsi egymasért, az is solyós szemmel ej Kálmán. — Minek igaz, hogy bizony tette bele szavazó-kellek én már oda, nem tudtam, kire és lapját a szépen fel-Vén embernek föld-miért. De ha kijöttek díszített urnába,

Bátor községben mindenki szavazott

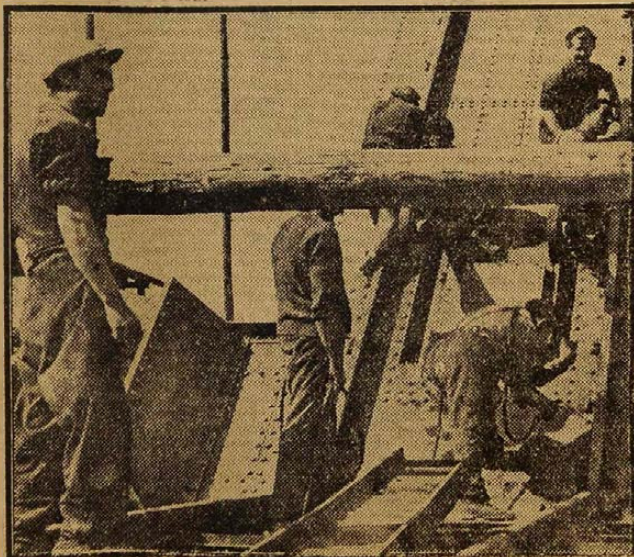
Vasárnap Bátor községben is a szokottnál hamarabb elevenedtek meg az utcák. Ünneplőbe öltözött férfiak, fejkendő paraszti-asszonyok, vig kedélyű fiatalok igyekeztek a szavazóhelyiségek felé. Jóval a szavazás megkezdése előtt összegyűltek a választók. Örömmel nézték a kis úttörők szórakoztató műsorát, az ifjú nemzedék hozzájárulását a szavazás sikeréhez.

A szavazatszedő bizottságnak ugyancsak kijutott a munkából. Mindenki első akart lenni: „Előzzük meg versenytársunkat, Egerbocs községet!” — mondták az ifjú választók is. Az elhatározás tettekké vált. Guba Imre, Ficere Sándor és a többi fiatal nem késlekedett a szavazással, még az idősebbeket is kérték minél előbb szavazni, hogy ne maradjanak a páros-versenyben.

A két szavazóhelyiség hamar megtelt emberekkel. Egymás után kerülnek a békegalambok az úttörőnyok kezéről az új választók mellére — jelezve, gazdájuk leadta élete első szavazatát a békére, a fiatalok boldogabb jövőjéért.

Az urna fölött Rákosi elvtárs képe nemzetiszínű drapériák között. Szeretettel néznek fel rá az új szavazók, miközben bedobják az urnába szavazólapjukat. Így csak a gyermek tud nézni apjára, ha a szülő gondoskodását, szeretetét köszöni meg.

Felnyolckor már ritkábban jönnek a szavazók. Nagy részük már élt alkotmányadta jogával. Nyolc órára leszavaznak az utolsó választók is. Cseng a telefon, büszkén jelentik „Bátor községben nyolc óra öt perckor befejezték a szavazást, minden választó élt szavazati jogával.”

Korszerű, modern üzemé válik öt éves tervünkben a Selypi Cementgyár. Képtünkön a vagonbuktató szerelése folyik. Ennek segítségével lényegesen meggyorsul a vagonrakodás munkája.